

וזאת הנרנה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מורדו
ויאמר יהוה מסיני בא ודרח משעיר לבו הנפיל מהר פארץ ואנה מרובה
קדש בימינו אשדת לבו אה הנב עמים כל קדשיו בדרך והם דתו
ברנך ישא מדברתך תורה מזה לבו משה מורעה קהלך יעקב
ויהי ביערוך בנך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל דזי ראובן
ואל ימות ויהי מותו מספר

Simchat Torah (Erev and Shaharit):
Aliyah 1: Deut. 33:1-7

וזאת הברכה

קול יהודה ואל עמו הביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה
ולבו אמר המיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה הרובדו
על מי מרובה האמר נאביו ולאמו לא ראיתו ואת אחיו לא הכיר ואת
בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך יצרו יורו מושפטיך כליעקב
ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך ונכחיל על מזבוחך
ברך יהוה זיכלו ופעל ידיו הרעה מוזק מזהנים קמיו ומוסדיו מן
יקבוצו

Simchat Torah (Erev and Shaharit):
Aliyah 2: Deut. 33:8-12

וללוי אָמַר

לכנין אמר ידיו יהוה יסכן לבטוח עליו חפם
עליו כל היום ובין כהפיו שכן

Simchat Torah (Erev and Shaharit):
Aliyah 3: Deut. 33:13-17

וליוסף וליוסף

אמר מברכת יהוה ארצו ממוגד שמים מטל ומההים רבנה יהודה
וממוגד המאה שמש וממוגד גרע ירחים ובוראש הררי קדם וממוגד
גבעות עולם וממוגד ארץ ומלאה רימך שבני סנה המאמה לאש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
עמים ימח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם ארפי
מנשה

Simchat Torah (Shaharit):
Aliyah 4: Deut. 33:18-21

ולזבולן אָמַר

וישעבר באהלך עמים הר יקראו שם יזבולו זבולו נדק מי שפע
ימים ינקו ושפני שמוני חזק

Simchat Torah (Shaharit):
Aliyah 5: Deut. 33:22-26

ולדן אָמַר

אמר ברוך מרדכי זה נבניא שכן וערפ זרוע אפקדקד וירא ראשית
לו כי שם חזקה מוזקק ספק ויהא ראשי עם נדקת יהוה עשה
במושפטי עם ישראל

Simchat Torah (Shaharit):
Aliyah 6: Deut. 33:27 – 34:12

מענה אלהי קדם

דן גור אריה יזק מן הבשן ולנפחלי אמר נפחלי שבע רשן ומלא
ברכה יהוה ים ודרום רעה
מבנים אשר יהי רפוי אחיו וטבל בשמן רגלו נרדל ונחשת מנעלך
וכימך הבאך איך כאל ישרוך רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים מענה
אלהי קדם ובתחת זרעה עולם ויגרש מפניך אוים ויאמר השמד ושק
ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ דין והירוש אה שמו יערפו
כל אשרוך ישראל מוי נמוך עם טעיע ביהוה מן עזרן ואשר חרה
גאותך ויכחשו איבך נך ואתה על מותימו בדרך

משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירדן
ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן ואת כל נפתלי ואת ארץ
אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון ואת הנגב ואת הנמר
בקעת ירדן עיר ההמרים עד נער ויאמר יהוה אלנו זאת הארץ אשר
נשבעתיו לאמר הם לי שחוק וליעקב לאמר לזרעך אתנה הארץ נדך
ושמחה לא העבר וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה ויקבר
אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ונא ידע איש את קברתו עד
היום הזה ומעשה בן מואב ועשרים שנה בנותו לא נהנה עיניו ולא נס
לדה ויננו בני ישראל את מעשה בערבת מואב שלשים יום ויהמו ימי בני אצל
מעשה ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישבעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את מעשה ולא קם נביא עוד
בישראל כמושה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים לכל האהות והמפחים
אשר עבדו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצו ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעיני כל ישראל

(Aliyah 7 is read from
1st column of Torah Rishon)